

Ne féljeteK, nyissatok kapukat!

Székely János atya a T72 januári munkamegbeszélés megnyitásaként II. János Pál szavait idézte: „Ne féljeteK, nyissatok kapukat!” Itt tartunk most: a félelem legyőzésénél, hogy merjünk kiállni, s feszegetni az ajtózárat. Miért van szükség erre? Mert Európa – és ekként Magyarország is – elvágta magát a Teremtőtől. Vagy, ahogy Dabóczi Kálmán fogalmazta meg: mert úgy nézünk ki, mint egy patinás rom.

Közel 2 éves munka van már a T72 mögött, létrejött számos munkacsoport és lassan kezdünk országossá nőni. Több ízben elhangzott, hogy a 72 Tanítvány Mozgalom együttműködni akar a már meglévő szervezetekkel is, és ugyan ilyen fontos, hogy a munkacsoportok is oda tudjanak fordulni egymáshoz. Fontos, hogy a T72-ben felhalmozott tudást (tudástárakat), szakértelmet át tudjuk adni, és mindenkit, minden generációt, a hívőket és a keresőket, a saját nyelvükön kell megszólítani.

A találkozó feszített munkarendben zajlott, hisz a vidéki barátainkra is gondoltunk, de Nyiri Szabolcs moderálása (és szakértő kongatása) mellett sikerült tartani az időrendet. :-) Szerencsére egyszer sem kellett a debreceni nagyharangot segítségül hívnia.

A munkacsoportok és a szövetséges szervezetek beszámoltak saját tevékenységükről, kitűzött céljaikról. A beszámolók során kaptunk üzenetet Szegedről és Debrecenből. Meg tudhattuk mi fán nő a [KIFE](#) (Balogh Edit) és az [Ars Sacra](#) (Dragonits Márta), hogy az [ÉrMe](#) (Tóth József) nem csak egy pénzdarab, a [FÉSZ](#) (Keresztes Ilona) több mint a Facebook szlengje, hogy a [PárKatt](#) is csak egy kattintásnyira van a neten; és megismerhettük a 72 Tanítvány Mozgalom keresztanyját (Keresztesné Várhelyi Ilona) is. Fábry Kornél atya beszélt a 2020-as Eucharisztikus Világkongresszusról, ami a T72 számára is nagy lehetőség és nagy kihívás, ahogy az egész egyház számára is az. Történelmi jelentőségű pillanat, amin megfordulhat, hogy a „romok” új életre kelnek. Ebben pedig – ahogy Kornél atya is kiemelte – fontos szerepe lesz a fiatalok megszólításának.

Oberfrank Pál bemutatkozott a Színházi Műhellyel, ami az egyik legfrissebb kezdeményezés, majd Szabolcs abban a szerencsés helyzetben volt, hogy felkonferálhatta önmagát a Mérnökkör beszámolójára. Mérnökeink folytatták a megkezdett munkát Gálosfán, de példamutatók abban is, hogy mint a legrégebbi munkacsoport, hová kell eljutniuk a többieknek (pl. tagságban, önszervezésben). Utána Jávor András és Toldy-Schedel Emil beszélt az Egészségügyi Munkacsoport megkezdett munkájáról, a tudástár fontosságáról, illetve a 2017-re tervezett szűrőprogramról. Bemutatkozott az Informatikai Munkacsoport is Yang Zizian Győző képviseletében, majd Keresztes Ilona újrázott ezúttal a Média Munkacsoport beszámolójával. Ilona után a sikeres százhalombattai hajléktalanoknak szánt ajándékdoboz akciónkról beszéltem én, és ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek, aki segített és hozzájárult, hogy pár embernek megszépítsük a karácsonyát. Meskó Zsolt a közösségi színjátszásról és a templomok kinyitásáról beszélt röviden, de látványosan. Példát adva egyúttal a plébánia közösségi élet fellendítésére. Majd Schmitt Petra következett Sport Munkacsoport bemutatkozásával, a sport közösségépítő szerepével. A szekció zárásaként Lideisz Feri beszélt az Actio Catholicáról mint pozitív előképről.

A találkozó második felében 5 tematikus kiscsoportban folytatódott a beszélgetés:

- Fiatalok az Egyházban és a társadalomban – Keresztes Ilona
- A T72 helye az Egyházban – Székely János püspök atya
- A nem hívők megszólítása – Krúdy Tamás
- Közélet – Dabóczi Kálmán,
- Kultúra – Dragonits Márta

Saját hatáskörben fiatalnak minősítettem magam, így a **Fiatalok az Egyházban és a társadalomban** kiscsoportban foglaltam helyet. Az idő rövideje okán inkább kérdéseink voltak, mint kiforrott válaszaink, de abban konszenzus volt, hogy nagyon fontos a megszólításban a hitelesség, illetve hogy a fiatalokat a saját nyelvükön beszélve érhetjük el, hogy pozitív üzenetek adjunk az értékeink feladása nélkül, a megszólítás ereje pedig élmény-, illetve közösségalapon lehetséges.

A **T72 helye az Egyházban** kiscsoportban elhangzott a hitelesség és a tudás átadásának fontossága, hogy legyen információáramlás, lehessen tudni kihez mivel lehet fordulni. Az Actio Catholica egyházi elfogadása adta a sikerességének egyik alapját. A cél, hogy olyan szervezet jöjjön létre, amely egyházi jogi státuszt kap. Ugyanakkor fontos, hogy a T72 „alulról felépülő márkanév” legyen. Mit tehetünk azért, hogy a MKPK elismertséget megkapjuk, de a világnak is tudjunk valamit mondani? Hogy tud kapcsolódni egy hívő a 72 Tanítvány Mozgalomhoz?

A **nem hívők megszólítása** kiscsoportban a beszélgetés során egyetértés mutatkozott abban, hogy a nem hívőkkel kapcsolatban a személyes hitelesség az elsődleges eszközünk, amit legtöbbször nem szavak (végeképp nem szónoklatok) révén, hanem magatartásunkkal, hozzáállásunkkal közvetítünk mások felé. Kontra produktív lehet az elbújás, titkolózás, hallgatás fontos ügyekben. Fontos, hogy az életünket, hitünket alapvetően érintő kérdésekben szelíd, de világos álláspontunk legyen. Ugyanakkor rontja a kereszténység hitelességét, ha hitünkről dogmatikussá csupasztíva szólunk. A beszélgetés résztvevőinek tapasztalata az volt, hogy a nem hívők szemében nem szavaink, hanem hitelességünk révén válhat hitünk vonzóvá. A beszélgetésen szóba került, hogy az Egyház megítélése rendkívül ambivalens a nem hívők körében.

A **Közélet** kiscsoportban előkerült a Közéleti ajánlások 10 pontja Meskó Zsolt jóvoltából. Mivel a lista önmagáért beszél, ezért csak idemácsolom. :-)

1. Ne gyűlöld azt akinek más a véleménye mint a tiéd.
2. Ne félemlítsd meg vitapartneredet.
3. Aki mást gondol mint te ,nem az ellenséged ,hanem másképp látja a világot.
4. Ne élj vissza a közösségtől rád ruházott hatalmaddal, a köz szolgája vagy nem bírja.
5. Ne lopj.
6. Ne hazudj, s ne hallgasd el a valóságnak azt a részét se ami rád nézve káros.
7. Ne rágalmazd a más véleményét vallókat.
8. Közéleti vitapartnered nem ellenséged hanem embertársad.
9. A köz érdeke nem szükségszerűen egyenlő a te érdekeddel.
10. Gondolkozz mielőtt megszólalsz, s tudd, hogy indulataid korlátozzák józanságod.

Az 5. kiscsoport a **Kutúra** volt. A beszélgetés egyik alapgondolata az volt, hogy hit és kultúra egymás nélkül elképzelhetetlen. A kultúra közösségteremtő erejét pedig ki kell használni. A keresztény értékeket ugyanakkor tanúságtevő módon, nem pedig „felcímkezve” kell átadni. Szükség van „nagy bulik”-ra, ahol a fiatalok bevonhatóak, érezhetik, hogy sokakkal vannak közösségben.

A találkozó zárásaként visszaadtuk a szót Székely János atyának. Ő megköszönte az eddig elvégzett munkát, kiemelte, hogy pozitív üzenetekre, hiteles emberekre van szükség, a T72 Mozgalmat minőségi tartalommal kell megtölteni. Fontos az is, hogy a meglévő tudást(tárakat) gyakorlatban is felhasználjuk, kézzelfogható hasznuk, eredményük legyen. A munkacsoportoknak pedig konkrétumokat kell kidolgozniuk és megvalósítaniuk. Végül a találkozót közös imádsággal zártuk.